

آیا سرانجام به زندگی ابدی دست خواهیم یافت؟

بنا بر تفکر عقلایی همه چیز می‌میرد، اما بشر به جای رویارویی با این حقیقت تاریک در مسیر باور عقاید اساطیری درخصوص زندگی ابدی پیش می‌رود. تلاش برای جستجوی چشمه جوانی عاملی شد تا بیش از هر زمینه دیگر علمی و پزشکی تحقیقات آرمانگرایانه‌ای صورت پذیرد.

بنا بر تفکر عقلایی همه چیز می‌میرد، اما بشر به جای رویارویی با این حقیقت تاریک در مسیر باور عقاید اساطیری درخصوص زندگی ابدی پیش می‌رود. تلاش برای جستجوی چشمه جوانی عاملی شد تا بیش از هر زمینه دیگر علمی و پزشکی تحقیقات آرمانگرایانه‌ای صورت پذیرد.

در عین حال در راستای بررسی خواص افزایش طول عمر گروهی از ترکیبات مانند رسوراترول (ماده ای که در انگور یافت می‌شود)، راپامایسین (مشتق شده از نوعی باکتری در جزیره ایستر) و پروتئین‌هایی که از ژن P21 ساخته می‌شود، تحقیقاتی صورت گرفت. این پروتئین‌ها باعث مهار دیگر پروتئین‌های درون سلول می‌شود؛ درواقع مهار پروتئین‌هایی که به ساخت آمیلوئید کمک می‌کند. آمیلوئید در ابتلا به آلزایمر و پیشروی بیماری سرطان نقش بسزایی دارد. همچنین تحقیقاتی روی نوعی آنزیم به نام تلومراز که روند کاهش تلومرها را کند می‌کند صورت گرفت. تلومرها رشته‌های DNA هستند که در زمان تقسیم سلولی کاهش می‌یابد، تا زمانی که در نهایت سلول تغییر یابد یا بمیرد. اگر کاهش تلومرها متوقف شود، می‌توان گفت سلول‌ها تا ابد زنده خواهند ماند. یافته‌های اخیر به عملکرد تلومراز اشاره می‌کند: طبق مقاله‌ای که در نشریه نیچر (Nature) چاپ شد، با محروم کردن موش از تلومراز و سپس دوباره در معرض آن قرار دادن نشانه‌هایی از جوان تر شدن موش نمایان شد. چند سال گذشته مکمل‌های غذایی که بر مبنای بالا بردن سطح تلومراز ساخته می‌شد وجود داشت، اما هنوز باید این مکمل‌ها را از لحاظ بالینی مورد بررسی قرار داد. بعلاوه روی دو ترکیب به نام فعالساز ترکیبی SIRT 1 در انسان آزمایش‌هایی انجام شد. به نظر می‌رسد این داروها از مزایای کاهش کالری که کند کردن سوخت و ساز بدن و تاخیر در پیری است الگوبرداری می‌کنند، اما بنا به نظر جی اولشانسکی، استاد اپیدمیولوژی دانشگاه ایلینوی شیکاگو، درمان پیری با دارو امکان‌پذیر نیست. وی عنوان می‌کند که رسوراترول، تلومراز و P21 در بسیاری موارد نتیجه بخش نبوده و در ده سال اخیر عاملی برای مداخله و پیشگیری از روند پیری در انسان ارائه نشده است. او باور دارد ژن‌های صد ساله - ژن‌های بدن افرادی که به صد سال رسیده‌اند - می‌تواند کلید توقف روند پیری باشد. در نهایت این که دستیابی به اکسیر جوانی ممکن است از راه شیمیایی یا بیولوژیکی ممکن نباشد، بلکه از طریق تکنولوژی امکان‌پذیر شود. یک آینده نگر به نام ری کورزویل این گونه پیشگویی می‌کند که ظهور فناوری نانو می‌تواند وسیله‌ای برای دستیابی به زندگی ابدی باشد، به طوری که می‌توانیم با ساخت ربات‌های کوچک نسوج و اندام‌ها، آسیب دهنده را ترمیم کنیم.